

IV. THÁNH GIUSE: MỘT NGƯỜI CHA DỊU DÀNG YÊU THƯƠNG

Tình thương được diễn tả bằng nhiều cách, có những người bề ngoài nóng nảy nhưng cũng chỉ vì yêu thương. Nhân mạnh đến “*dịu dàng*” là chúng ta muốn nhắm đến không chỉ tâm tình yêu thương, mà còn phải để ý đến cách ứng xử dịu dàng, dễ mến, dễ gần. Dịu dàng sẽ làm cho động lực yêu thương đạt hiệu năng giáo dục cao.

Nơi Thánh Giuse, Chúa Giêsu đã nhìn thấy tình yêu dịu dàng của Thiên Chúa: “*Như người cha yêu thương con cái mình, Chúa xót thương những ai kính sợ Người*” (Tv 103, 13).

Trong hội đường, khi cầu nguyện bằng Thánh vịnh, chắc hẳn Thánh Giuse đã nghe đi nghe lại nhiều lần rằng: Thiên Chúa của Israel là Thiên Chúa chạnh lòng thương, là Đấng nhân hậu với tất cả mọi người, Đấng “*nhân từ hơn tất cả những gì Ngài đã làm*” (Tv 145,9).

Sự nóng giận luôn dẫn đến đổ vỡ. Trong bất cứ tình huống nào, dịu dàng yêu thương là cách thế quảng đại, đón nhận và dễ tạo nên bình an, tin tưởng.

Lịch sử cứu độ được hoàn thành “*trong hy vọng dù không còn hy vọng*” (Rm 4,18), qua những yếu đuối của chúng ta. Vì đây là một phần của toàn bộ kế hoạch cứu độ, chúng ta phải học cách nhìn vào những yếu đuối của mình với lòng thương xót dịu dàng.

(Trích **Tông Thư Patris Corde** – Đức Thánh Cha Phanxicô)

Lm. Đặc trách HTGDGPBN
Fx. Nguyễn Văn Huân

HỘI TRƯỞNG GIA ĐÌNH GPBN - Tháng 01/2022

I. LỜI CHÚA: Thứ Tư sau LỄ HIỂN LINH: Mc 6,45-52

II. SUY NIỆM: CÙNG CẢM THỨC VỚI GIÁO HỘI

“*Khi năm ngàn người đã được ăn no, Chúa Giêsu liền giục các môn đệ xuống thuyền, qua bờ bên kia...*”. Các ông đi mà không có sự hiện diện của Người.

Bờ bên kia là bắt đầu vùng thập tỉnh, thành Bết-xai-đa, vùng đất của ngoại giáo. Lòng thương xót của Thiên Chúa được diễn tả qua việc hoá bánh ra nhiều cho một đám đông trở thành nỗi khát khao được chia sẻ cho tất cả mọi người. Lời mời gọi của Chúa Giêsu cho các môn đệ giờ đây trở thành lời mời gọi cho Giáo Hội để ra đi sang bờ bên kia, gặp gỡ mọi người, đặc biệt những con người chưa biết Chúa.

Giáo Hội sẽ trở nên bất tín và lười biếng khi mỗi thành viên trong Giáo Hội ẩn mình trong bức tường an toàn của giáo xứ, không chịu ra đi, tiến bước. Thiên Chúa buộc Giáo Hội phải ra ngoài, tiến bước và lên đường. Trên hành trình sang bờ bên kia, “*các ông phải vất vả chèo chống vì gió ngược*”. Con thuyền của Giáo Hội luôn gặp phải những cơn gió ngược. Ngày nay, chủ nghĩa tục hoá, chủ nghĩa cá nhân với cái tôi là trên hết, chủ nghĩa khoái lạc thích hưởng thụ như những cơn gió ngược cản trở con thuyền Giáo Hội sống và thực thi lời Chúa.

Dù phải vất vả chèo chống, cuối cùng, “*Người cũng đi trên mặt biển mà đến với các ông*”. Giữa những cơn gió ngược, Chúa đã xuất hiện. Ngài đã đi trên mặt nước của biển sự sống để đến với người môn đệ. “*Các ông hoảng hốt, sợ*

hãi, la lên vì tưởng là ma”. Nhưng, “*người bảo các ông, cứ yên tâm, chính thầy đây, đừng sợ*”. Lời trấn an của Chúa Giêsu nhắc nhớ về sự hiện diện của Thiên Chúa với dân Người, Thiên Chúa luôn bảo vệ dân của Ngài trong bất kỳ hoàn cảnh lịch sử nào.

“*Chúa Giê-su xuống thuyền và gió ngừng*”. Nhưng, nỗi sợ hãi của các môn đệ, thay vì chấm dứt, lại tăng lên. “*Các ông bàng hoàng, sửng sốt vì các ông không hiểu phép lạ bánh hoá nhiều: lòng các ông còn chai đá*”. Thiên Chúa sẽ không thực hiện nếu con người có trái tim sắt đá, cứng lòng, không chịu tin theo Người, muốn bỏ cuộc, tìm kiếm sự an toàn của chính mình.

Giữa những cơn bão tố và trong biển cả khó khăn của lịch sử, Thiên Chúa luôn hiệp hành với Giáo Hội. Với ước muốn ban tặng ơn cứu độ cho con người, Thiên Chúa sẽ luôn hiện diện cùng với con thuyền của Giáo Hội. Vì thế, phép lạ hoá bánh ra nhiều mời gọi người môn đệ đừng ngồi chờ đợi, nhưng hãy ra đi để cùng Thiên Chúa loan báo ơn cứu độ cho con người, đặc biệt là những người chưa biết Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, là một trong những thành phần của Giáo Hội, xin cho mỗi người gia trưởng chúng con một con tim mềm mại và rộng mở để luôn cùng cảm thức với Giáo Hội, bằng thái độ vâng phục và phó thác. Xin cho chúng con luôn nghĩ đến những điều Giáo Hội nghĩ, luôn tìm kiếm điều Giáo Hội kiếm tìm, sống thái độ vâng phục qua việc lắng nghe và đón nhận những hướng dẫn, chỉ dạy của những người đại diện Thiên Chúa trong Giáo Hội. Amen!

*** Gợi ý Suy gẫm và Chia sẻ:**

1. Tôi có thái độ như thế nào trước những hướng dẫn của Đức cha giáo phận, của cha xứ trong những vấn đề liên quan đến đời sống đức tin? Phê bình, chỉ trích hay khiêm tốn đón nhận?
2. Trong năm mới Dương lịch này, đặc biệt, trong tiến trình hướng đến thượng Hội Đồng Giám Mục “*Hướng tới một Hội Thánh hiệp hành: hiệp thông – tham gia – sứ vụ*”, tôi được mời gọi sống thái độ nào? Bàng quang, thờ ơ hay kiên trì cầu nguyện, để Giáo Hội nhận ra ý muốn của Thiên Chúa trong việc loan báo ơn cứu độ cho con người ngày hôm nay?

III. CẦU NGUYỆN CHO CÁC HỘI VIÊN MỚI QUA ĐỜI:

- 1- Phêrô Nguyễn Văn Bách - Họ Yên Sơn – Xứ Yên Lãng
- 2- Giuse Nguyễn Văn Huru - Nhà xứ Vinh Tiến
- 3- Giuse Nguyễn Văn Kiểm - Nhà xứ Vinh Tiến
- 4- Giuse Đinh Văn Long – Họ Đồng cờ - Xứ Yên Mỹ
- 5- Giuse Nguyễn Văn Vững - Họ Vân Tập - Xứ Vĩnh Yên
- 6- Vincentê Hoàng Văn Chương - Họ Đông Cao - X Thường Lệ
- 7- Vincentê Vũ Mạnh Thủy - Họ Phú Thịnh - Xứ Yên Thịnh
- 8- Giuse Nguyễn Văn Tôn - Họ Cẩm Vân - Xứ Trung Xuân
- 9- Giuse Nguyễn Văn Thắng - Nhà xứ Đồng Chương
- 10- Giuse Nguyễn Văn Sáng - Họ Vân Thành - X Đồng Chương
- 11- Phêrô Nguyễn Đình Quảng - Nhà xứ Thọ Ninh
- 12- Giuse Nguyễn Khải - Nhà xứ Chính toà Bắc Ninh
- 13- Vincentê Đặng Văn Trang - Họ Mai Thượng - Xứ Ngọ Xá